

[Edv. Jensen.]

alvorligt har søgt at finde ud af, hvad der var ret ud fra gældende skattelove. At det ikke var let, derom vidner den lange tid, der er gået — 17 år — før man skred til inddrivelse af skatten; og at man fra skattemyndighedernes side har været usikre over for afgørelsens rigtighed, kan man tydeligt se på den noget tilfældige måde, hvorpå man har søgt at løse spørgsmålet for de enkelte fiskeres vedkommende.

Det er forståeligt, at der efter krigen var en hel del problemer, som man var tvivlrådig over for. Det var højst unormale tider og i virkeligheden forhold, der slet ikke var forudset i vore love, heller ikke i vore skattelove. Med hensyn til de penge, fiskerne tjente i England under krigen, spiller der så mange ekstraordinære forhold ind, at det efter min mening ikke er muligt at afgøre disse fiskeres skattepligt efter de ordinære skattelove, uden at vi derved kommer til at gøre disse folk uret.

Jeg skal ikke her gentage, hvad venstres ærede ordfører har fremført af tal og fakta vedrørende denne sag. Jeg kan ganske tiltræde det ærede medlem hr. Fogeds fremstilling af sagen, og jeg skal indskrænke mig til nogle almindelige bemærkninger.

Efter almindelige menneskers opfattelse har der her fundet en dobbeltbeskatning sted, som man hverken synes kan være ret eller rimelig. Dertil kommer, at de danske fiskere jo foruden de skattebeløb, de har måttet erlægge derovre, har været pålagt en lang række afgifter, der får det samlede beløb til at række langt ud over en normal beskatning.

Jeg sagde før, at man tydeligt nok har været i tvivl om afgørelsens rigtighed. Jeg gad vide, om ikke en hel del af dem, der har haft med dette skatteproblem at gøre i tidens løb, selv har haft en fornemmelse af, at man foruden til skattelovene også skulle have skelet til en gammel, uskreven lov. Jeg tænker her på den, der er omtalt i følgende linjer af Helge Rode:

„Danskens lov i krig og fred være ret og billighed, som kong Volmer ville.“

Den trufne afgørelse er sikkert i overensstemmelse med, hvad man til sidst efter lange overvejelser har erkendt som ret, men den stemmer afgjort ikke med det gamle danske begreb billighed. Man vil aldrig

kunne få befolkningen til at indse, at det kan være rimeligt og billigt, at disse fiskere, der har betalt store afgifter i England, skal betale skat af de samme indtægter, når de kommer hjem. Det vil også være svært at få folk til at forstå, at det kan stemme med billighed, at de fiskere, der med liv og ejendom som indsats gav deres bidrag til vore allieredes sejr og dermed til Danmarks befrielse, skulle behandles som værnemagere, da de kom hjem.

Jeg er klar over, at det høje finansministerium har været villigt til forhandling med de Englandsfiskere, der kom hjem og beklagede sig, godtgjorde, at de ikke kunne betale den pålignede skat, eller hvad de nu gjorde. Så vidt jeg har fået oplyst, er der en del, der har fået lov til helt at slippe. Jeg er også bekendt med, at den højtærede fiskeriminister har fået lavet et forlig med nogle repræsentanter fra fiskeriforeningerne, et forlig på basis af 50 pct. af skattebeløbet. Der hersker ganske vist nogen uklarhed angående dette forlig, idet der er rejst tvivl om kompetencen hos dem, som har forhandlet på fiskernes vegne, ligesom de, der var med til at slutte forliget, siger, at det kun var nødtvungent de gik med til det.

Men hvordan det nu end forholder sig med det, er resultatet af mange års forhandlinger og individuelle afgørelser blevet, at nogle af Englandsfiskerne slap helt fri for at betale skat af Englandspuljepengene, andre betalte 50 pct., andre igen 100 pct., og nu trues resten med også at skulle betale fuld skat plus renter. Dette forekommer mig ganske urimeligt. Der må være lighed for loven, og jeg kan ikke se andet, end at for at få rede på alt dette og skabe denne lighed er vi nødt til ved en særlov af fritage disse fiskere for skattebetaling.

Sagen er så gammel, at der nu må træffes en endelig afgørelse. Det har været tungt for mange fiskere i 17 år at leve i uvished om, hvor de økonomisk var henne. Man vil måske indvende, at det er mange penge, det drejer sig om for staten, det er mange penge, staten ikke får ind, og mange, den eventuelt skal af med. Det er rigtigt, men jeg vil dog tro, at hensynet til billighed og sømmelighed spiller en større rolle for det høje ting end hensynet til penge. Måske vil man også fremhæve, at enkelte af disse kutterejere udmærket kan få råd til at be-